

THE ISSUES OF LIFE

ஜீவ உஹ்று

“எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவ உஹ்று புறப்படும்.” நீதிமொழிகள் 4:23

ஆதியிலே மனிதன் தேவனுடைய சாயலிலும் ரூபத்திலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். மனிதனின் வீழ்கையின் பலனால் நமது இருதயம் அபூரணமாகவும் பாவம் செய்யக் கூடியதாகவும் ஆனது. தேவன் நமது இருதயத்தை அவருக்கு கொடுக்கவும் அவரை அன்பு செலுத்தவும் அழைக்கிறார். “என் மகனே, உன் இருதயத்தை எனக்குத் தா.” (நீதிமொழிகள் 23:26) குமாரத்துவ உறவை திரும்ப பெற்றுக்கொள்ள ஒரு வழியை கொடுத்திருக்கிறார். அந்த வழி கர்த்தராகிய இயேசு. நாம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, நமது இருதயத்தை அவருக்கு கொடுத்த பிறகு, அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல நாம் தேவனுடைய பிரியமான பிள்ளைகளாகிறோம். அடுத்த காரியம் நமது இருதயத்தில் விசுவாசத்தை வைத்து, தெய்வீக சித்தத்துக்கு நம்மை முழுமையாக கீழ்ப்படுத்துவது. இப்படியாக நமது இருதயத்தை வெளிப்படுத்துவது அவசியமாகிறது. நமது இருதயங்கள் தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருந்தாலும் இன்னும் நாம் பாதகமான நிலைமைகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். உலகம், மாம்சம் மற்றும் சாத்தானால் நமது இருதயம் தாக்கப்படுகிறது. ஆகையால் அது தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் கூறுவதாவது: “இந்த பொக்கிஷத்தை மண் பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கிறோம்.” (2கொரிந்தியர் 4:7) நாம் இந்த பாதகமான போக்கு அல்லது நிலைமைகளை நாம் சமாளிக்க வேண்டும்.

தேவன் தம்முடைய ஜனங்களை மாம்சத்தின்படியோ அல்லது வாழ்க்கையின் செயல்களின்படியோ நியாயந்தீர்ப்பதில்லை. இவைகள் பூரணமற்றவைகள். ஆகையால் இருதயத்திலிருந்து புறப்படுகிறவைகளின் மேல் தீர்ப்பை வைக்கிறார். ஏனெனில் இருதயமே ஜீவனா, மரணமா என்பதற்கு பொறுப்பாக இருக்கிறது. உஹ்று சரியாக இருந்தால் பலன் நித்திய ஜீவன், உஹ்று தவறாக இருந்தால் பலன் ஜீவனுக்கு தகுதியற்றதாக, மரணமாக இருக்கும். ஜீவனா, மரணமா என்கிற நித்திய பலனை நமது நடத்தையின் உஹ்று முடிவு பண்ணுவதில்லை. மாறாக நமது இருதயத்தின் உஹ்றுகள் முடிவு செய்யும். அவை தற்கால வாழ்க்கையை மட்டும் பாதிப்பதில்லை. நாம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறவர்களின் சுத்திகரித்தலை அல்லது மெருகூட்டுதலையும் பாதிக்கும். நாம் ஜீவனை பெறுவோமா அல்லது பெறமாட்டோமா என்பதை தீர்மானிக்கும்.

இப்படியாக இருதயத்தின் உஹ்றுகள் தீர்மானிக்கும் பரிசையாக அமைகிறது. மரணமானது ஜீவனுக்கு எதிராக இருக்கிறது என்று அறிக்கை கூறவில்லை. ஆனால் கேள்வி என்னவென்றால், நாம் ஜீவனைப் பெறுவோமா? நாம் முன்னரே மரணத்தில் இருக்கிறோம். நியமிக்கப்பட்ட வழியாகிய மீட்பர் மூலம் மட்டுமே நாம் ஜீவனை பெற முடியும். நாம் ஜீவ உஹ்றை ஏற்றுக்கொண்டு, தேவனுடைய கிருபையாகிய நித்திய ஜீவனை பெற்றால், தவறான உஹ்றாகிய நித்திய மரணத்தை தவிர்ப்போம். நமது இருதயத்தின் உஹ்றினால் மட்டும் இந்த பிரச்சனை தீர்மானிக்கப்படவில்லை. இந்த யுகத்தில் ஜீவனின் நிலைமையை அடைகிறவர்கள், தெய்வீக சுவாவத்தின் மகிமையை அடைவார்கள் அல்லது “திரளான கூட்டத்தில்” அங்கமாவார்கள் என்பதும் உண்மையாக இருக்கிறது. அவர்கள் ராஜீக ஆசாரியராவார்கள் அல்லது இந்த ஆசாரியர்களுக்கு உஹ்றுக்காரர்களாவார்கள். எனவே இருதயத்தின் உஹ்றுகளில் பெரிய காரியம் சார்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் நாம் தேவனுடைய காரியங்களை, அங்கீகரிக்கப்பட்ட காரியங்களை விரும்ப வேண்டும். நாம் அடையக்கூடிய மிகச்சிறந்த பலனை அடையவும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நமது அழைப்பின் பரிசை அடையவும் நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

பாவத்தை நேசிக்கிற அனைத்தையும் நமது இருதயத்திலிருந்து வேரறுக்க வேண்டும்

பாவமானது அதன் பல்வேறு வடிவங்களில் தீமையாக இருக்கிறது என்பதை அங்கீகரித்தால் மட்டும் போதாது. அது தேவனால் தடை செய்யப்பட்டிருப்பதால் அதற்கு எதிராக போராட தீர்மானிக்க வேண்டும். அதோடு கூட தேவன் அங்கீகரிக்காத விருப்பத்தையும் ஆசையையும் இருதயத்திலிருந்து வேரறுக்க வேண்டும். ஓ, எப்படிப்பட்ட சுத்திகரிப்பு! இது இருதயத்திலும் வாழ்க்கையிலும் இருக்க வேண்டும். விசேஷமாக கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் பேரிடப்பட்டவர்களின் சிந்தையில் இருக்க வேண்டும். இதை கவனிக்க தவறுகிறவர்கள், தாங்கள் தொடர்ந்து சோதனைகளால் சூழப்பட்டிருப்பதை காண்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் வெளியரங்கமாக கடுமையான ஒழுக்கக்கேடுகளை தவிர்க்கும் போது, அவை தடை செய்யப்படாவிட்டால், அவைகளை வேண்டும் என்று விரும்பி கண்டனம் செய்யப்பட்டவைகளுக்கு ரகசியமான அனுதாபம் காட்டுகிறார்கள். இந்த காரியத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தால் நமது சொந்த அனுபவங்களில், பாவத்தின் ஆரம்பம், இருதயத்தின் மனதில் ஏற்பட்ட இரகசியமான தவறுகள் என்று வேதவாக்கியங்கள் அறிவிக்கிற சுத்தியத்தை நாம் அதிகமாக நம்புவோம். “எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவ உஹ்று புறப்படும்” என்கிற நமது தலைப்பு வசனத்தை நாம் பாராட்டுவோம்.

நமது மனதில் வரக்கூடிய தூண்டுதல்களை அனுமதிக்கும்படியும் தூண்டுதல்கள் வராதபடி நாம் ஜெபிக்கும்படியும் நம்மை தேவன் அமைந்திருப்பதில் நாம் ஆச்சரியப்படக்கூடாது; ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட தூண்டுதல்கள் இல்லையென்றால் நமது பங்கில் வெற்றி என்று எதுவும் இருக்காது. பாவத்தையும் பொல்லாங்களையும் வெற்றி கொள்ளுதல் இருக்காது. இதற்காகவே நாம் இப்போழுது கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் அறிவோம். அங்கே நாம் எல்லா தூண்டுதல்களிலுமிருந்தும் காக்கப்படுவோம் என்பதல்ல. ஆனால் சோதனைகளை சந்திப்பது எப்படி என்பதை அங்கே நமது மாபெரும் போதகர் மூலம் நாம் கற்றுக்கொள்வோம். நமது ஆண்டவரின் கிருபை மற்றும் உதவியினால் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாக பாவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்றவர்களாக வெளியே வருவோம். இந்த போராட்டத்தில் நமது வெற்றியின் அளவு மாபெரும் போதகரில்

நமது விசுவாசம் மற்றும் நம்பிக்கையின் ஆர்வத்தை பொருத்து இருக்கும், அவரது ஞானத்தில் நமக்கு நம்பிக்கை இருந்தால் அவரது அறிவுறுத்தல்களை மிகவும் நெருக்கமாக பின்பற்றி, நமது இருதயங்களையும் மனங்களையும் எல்லா காவலோடும் காத்துக்கொள்வோம். கர்த்தரிடம் முற்றிலும் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாக இருப்பதற்கு அவரது ஞானத்திலும் ஏற்ற சமயத்தில் அவரது உதவியிலும் விசுவாசம் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகையால் இவ்விதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. “நமது விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம்.” அதாவது, விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்தி, அதிலிருந்து வருகிற கீழ்ப்படிதல் மூலமே அது இருக்கும். நம்மை நேசித்து நமக்காக தம்மை கொடுத்தவர் மூலமே ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும் “முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும்” வெளியே வர நம்மை சாத்தியப்படுத்தும்.(யோவான் 5:4; ரோமர் 8:37)

வெகு முன்னதாகவே தெய்வீக உதவியை நாம் தேடக்கூடாது. அதாவது உதாரணத்திற்கு வரக்கூடிய வருட முழுவதும் அல்லது வரக்கூடிய மாதம் முழுவதும் அல்லது வரக்கூடிய வாரம் முழுவதும் பாதுகாப்பாக வைக்க வேண்டும். அதைக்காட்டிலும், நாம் கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை பண்ணியதிலிருந்து அவருடையவர்களாக இருந்தால், அவர் எல்லா சோதனைகளிலும் எல்லா தூண்டுதல்களிலும், எல்லா நேரங்களிலும் அவர் நம் அருகே இருக்கிறார் என்பதை அறிய வேண்டும். மேலும் அவரது அறிவுறுத்தல்களை ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி நடந்தால் அவரது உதவி நமது பயன்பாட்டுக்கு தயாராக இருக்கும். தேவையான சமயத்தில் உதவிக்காக அவரிடத்தில் ஜெபிக்க வேண்டும். அத்துடன் பொதுவான ஜெபம் அனுதினமும் கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்திற்காகவும் கவனிப்பிற்காகவும் இருக்க வேண்டும்.

பெரிய போராட்டங்களை தவிர்த்து, தங்களது மனங்களை சுத்திகரிக்கப்பட்டவைகளாக வைத்துக் கொள்வதைக் காட்டிலும் அநேகர் பெரிய போராட்டங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள். எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய சிறிய போராட்டங்கள் நாம் ஜெயங்கொண்டு நாம் வெகுமதிகளை பெறக்கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. “பட்டணத்தை பிடிக்கிறவனைக் காட்டிலும் தன் மனதை அடக்குகிறவன் உத்தமன்.” (நீதிமொழிகள் 16:32)

கடைசியாக கர்த்தருடைய இந்த ஆலோசனைக்கு கீழ்ப்படிதலுக்கான மாபெரும் பலன், எல்லா முயற்சியோடும் தங்கள் இருதயங்களை விசுவாசத்தோடு காக்கிறவர்களின் மாபெரும் சாதனை, சங்கீதக்காரனின் வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. “மறைவான குற்றங்களுக்கு என்னை நீங்கலாக்கும்.... என் கன்மலையும் என் மீட்பருமாகிய கர்த்தாவே, என் வாயின் வார்த்தைகளும் என் இருதயத்தின் தியானமும் உமது சமூகத்தில் பிரீதியாயிருப்பதாக.” (சங்கீதம் 19:12,14)